

بشر به نسل دایناسورها می‌پیوست!

■ اگر خلاقیت نبود، انسان مجبور بود فقط از پاهایش برای رفت و آمد استفاده کند. آن گاه دنیا بهشت چهارپایان بود. جهان را بدون هرگونه وسیله نقلیه‌ای تصور کنید!

■ اگر نوآوری نبود، علم و دانشی نبود. حتی خط اختراع نمی‌شد و انسان‌ها در تاریکی نادانی باقی می‌ماندند؛

■ اگر خلاقیت نبود، شما نمی‌توانستند این خطوط را بخواهید؛ چون نه صنعت چاپی بود، نه نور چراغی و نه...

اصلاً به قول یکی از دانشمندان «سرنوشت جهان به دست خلاقیت انسان رقم می‌خورد». خلاق‌ترین موجود نیز خداوند بزرگ است که

چشمانتان را بر هم گذارد و بیاید به دنیا خیال برویم. بکوشید جهان را بدون هرگونه خلاقیت و نوآوری و بی هیچ اختراع و ایده جدیدی تصور کنید...

چه خواهد شد؟ کاغذی بردارید و آنچه به ذهنتان می‌رسد بنویسید...

حال به برخی از نتایج زیر نیز توجه کنید: کشاورزی و کشت و کاری نبود و انسان‌ها از گرسنگی می‌مردند؛

■ خانه و بنایی ساخته نمی‌شد و بشر از سرما و گرم‌درا蔓 نبود؛

■ انسان‌ها حتی نمی‌توانستند با یکدیگر سخن بگویند؛ چون حرف زدن به خلاقیت نیاز دارد؛

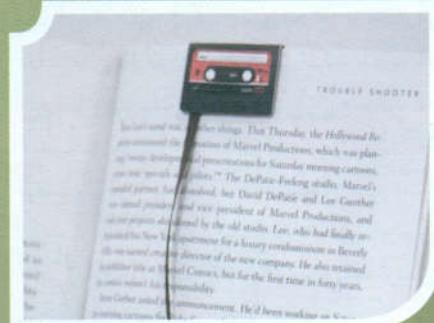
■ هیچ بیماری‌ای درمان نداشت و کم‌کم نسل

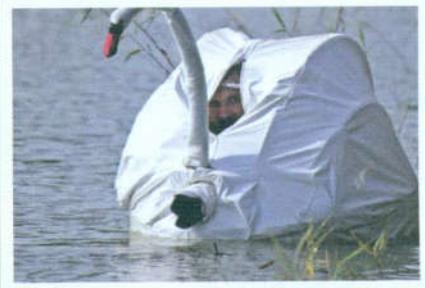
کتابخانه

۵۰۸ فصل

خلاقیت در بارک

است؛ گوسفند قرن‌ها به دست انسان سر بریده شده است؛ سگ قرن‌ها به دست آدمی قلاده خورده است؛ اسب قرن‌ها به انسان‌ها سواری داده است؛ گاو قرن‌ها زمین‌های کشاورزی را شخم زده است، ولی هیچ‌یک، هرگز به فکر تغییر یا شورش علیه انسان نبوده‌اند، یا هیچ‌گاه فکر نکرده‌اند که بیایید امروز کاه و یونجه خود را بانمک یاسس گوجه بخوریم! ولی انسان همواره در حال تغییر دادن وضعیت موجود است و می‌خواهد جهان را دگرگون کند.

حال که خداوند هستی بخش از میان همه موجودات نعمت خلاقیت را به ما انسان‌ها داده است، می‌توانیم در راه خدمت به خود و خلق از آن بهره جوییم.

نظام شگفت طبیعت را این‌گونه آفرید؛ آسمان آبی که بدون ستون بالای سر ما ایستاده است؛ ستارگانی که برق چشمک برخی از آن‌ها پس از میلیون‌ها سال نوری به ما می‌رسد؛ کسی به یاد ندارد صبح بیدار شود و بینند خورشید، ماه را به جای خود فرستاده است؛ کوه‌هایی که چون میخ زمین را استوار کرده‌اند؛ بادهایی که نمی‌گذارند آب دریاها و اقیانوس‌های سترگ بگند؛ و... .

خداوند «بدیع السماوات و الارض» است و خلیفه خود، انسان را نیز نواور آفریده است. شاید بهتر باشد تفاوت انسان و حیوان را در سخن‌گویی نپندریم، بلکه در خلاقیت و نوآوری بدانیم. یا بتوانیم هزار دور چرخ عصر ای اسیاب گشته

